

302. 60
61

hyster a släktiga, de
fick inte följa mig in,
utan de fick stå utan-
för och gråna.

*

Slå till-
baka med
led.

"Då minns jag, att
min far gjorde, när han
skupit på i skänk, när
han hade slatlat, att han
slog tecken mått på. Å
jag fråga gubben flera
gånger, men då svarade han
jätt gån."

*

"Gydnings-
sta."

"Gydningssta, som ska-
de varit från hjärtat. Då
var två stycken lagar på

1584

61 303.
62

hjärtat, i dom var te
finger myta."

*

"Då var dom som
liddes, att de kunde
"spå på sommargåtan", hur
dan vintern skulle bli.
Då i som lysa ränder
på nysleten i då var dom
som de såg på."

*

"Spå i vintregata"
de var det en präst, som
hette Åberg, som kunde.
Han sa, gudens väder
då skulle bli, om då
skulle bli mycket snö
i kallt eller om då

"Spå i vin-
tregata."

skulle bli berömt. Å
han kunde säga om de
skulle bli tidig snö eller
om de skulle dröja.

Den där prästen
läste ja för, i han lärde
med det där, hur en
skulle säga i vintergå.
Då i så stö de syng
lyssar i mörkare ställen.
Ja då i de, som är
skan se ja. Å de lyssar
de betyder snö.

Men de har de
ha ja glömt i, hur de
är.

"Rumpe-
sengen."

"Skicka folk i
sina rumpe-sengen, så
villigt. Då är ja för de

ngesta barn som de
fick te sent. — Men
ja narra en gång en
stor bar — han var ja
lite dummeo förstås,
ja bara honom en helo
färdigare. "Du ska va
färdigare igen!" sa ja
it en. Å han syng
så mycket, han skad!"

"Stick-sugen," de
tog de, efter som de
stickit ihjäl djuret.
de gick de in i tog.

Stick-su-
gen.

"Då har ja hört
talas om, att de ska fin
skervan."

nas, nie sutes skruvan.
 - Å så bsta di genom
 i den lernet genom
 ett trä som var ett
 "klöv" i tre gånger.
 *

Kaka vinn
 den sig.

"Då sa de, att me
 kaka vinnde sej, när de
 höll på i baka jul-
 baka, då skulle de bli
 dödsfall, nästa år i hu-
 set.
 *

Dödsfall-
 sel.

"Då var ett tecken på
 att när i världen skulle
 de, om kreaturen låg
 på ryggen ut vandra."
 *

* Frysblusen öppning.

Beitane 23.

Janssen i en stuga vid
 Folkets Park. Borgs skv.
 79 år.

Född i Rerbo skv, Skerfve.
 Han från 23 år bott i Öster-
 götland, hurendock ligen
 i Öster Eneby och Borgs.

"Julgran kan ja inte julgran
 grönarna som att som
 ihälda hundra i Rerbo."
 *

"Häcket grans, så

Häcket
 grans
 gräns
 gräns.

stredde di på gylvet vid
julen i det fjorde di
fjell i me på stredge

Hjem på
gylvet.

"Då hørde ja, at
di gamle talade om, når
ja for ung, at di hadde
haft råhalsen på gylvet
julenatte for længe sen
i tiden."

Julebo-
det.

"Juleboet brukade
di aldrig duka so frø
i vældet under julenatte,
utan då skulle stå
framme, for di se, at
fonten i sent skulle
vita so at."

"Hemma i Soem
land va ja må i
sjong androatta". Vi
brukades så det var
te et tog i jule
i sjong i det var så
satt en fonten - tugo
dagvælsdring og
en herjed. Ja kom-
mer inte ihåg helt vis
som vi sjong - så vi
flea versar - men brø-
jen kommer ja ihåg:

"Stoffen var en stalledding,
vi tokom er så garna,
han vittner sine fjæle, fem
alt for den lyse stænen.
Enger dager bygges in,

fort edes tyckes si
 + det är den lyse stjärnan
 som för digen glädder gå!"

*

Kyngas
 alla vänner
 hälsar
 annandag
 jul.

"Då var vänligt, att
 ni var ryge i Kyngas
 i vatten omia hval på
 andasmorron."

*

Dodstyla.

"Då har ja hört
 talas om, att om att
 om ni gick ut på
 julaften så titta in genom
 fönstret så skulle ni
 få se dom, som skulle

då nästan är, att ni står
 huvudlön därinne."

*

"Min fru brukade skam
 tala om att se natt,
 när han gick genom
 byn sathempe, så
 gick han se när
 riktigt stäckt — han
 gick se själv skam
 komma, skanes ut för
 beiga!"

*

"Då se ni, när
 röke gick, att för se
 ut så lite."

*

"Irisören"

Slipp
väll.

"När kreaturen släp-
tes väll om viken, för de
stall på träskeln, för att
kreaturen skulle bli en
meer. Då var för att skydda
dem för troll."

"Skott"
hos krea-
turen.

"När kreaturen blev
sjuka så hade de fått
skott. Då kunde hända
att de dog knall i fall.
Då, när kreaturen
fått skott så tog de i
skick och efter bliska gub-
ben. A de läste i tog
små tag i hadde små
mister för sig gör alla

42

möjliga sätt." *

"Att de skulle
komma hem först från
julettan, de var på rycke
mina om. Men vänta
de var de, de var ja
nte." *

Kypköt-
ning från
julettan.

"Julbröd, de
skulle de sanna ha om
viken, när väcarlesten
bröjs. Då var väl för
i färd en, god skrift, kan
gå fter." *

Julbröd
att de sanna
ha om
viken.

"Kreaturen, de hadde
både föda
på jule-
tten."

Kreaturen
både föda
på jule-
tten.

och så kallade på julafton.
 "Ät i må vore! I kvällen
 i då julafton!" En lute
 kom. *

"Trefaldig-
 hetsafton"

"Då bruka de grin
 på i dricka "trefaldighets-
 gatten". Då var det på kvällen
 trefaldighetsafton, som de grin.
 Då var ju te vägen kallare
 frustas. Då var för att
 de skulle få påsen i
 vasa krya.

Då gick de aldrig
 i närmare stora flockar
 — utan närmare för
 sig. Ä då var naturligt-
 vis inte ens eller så
 utan de gick lugnt och

barant till. " 1584

*

"På Valborgsmässo-
 afton på kvällen stände
 de stora, stora eldar. Ä sen
 laugn de på näst ställe i
 närlöten, de så skulle den
 grön ägg. Ä så sköt kom. Ä
 ibland hade de den
 stora kanoner, ä kom
 kunde de ladda ibland
 många sminkar ä tjära
 så kraftigt, så de gick.
 Ä så gick de
 — ju varre, dess bättre.
 Då var vore från den tiden
 när de hade vagnsked
 kom ja ter. Då skulle väl

Valborg-
 mässo-
 eldar.

3/6. 74
45

vara för varandra då
kommer väl deras
därifrån, att de tände
eldar i skeck på så.

Julsam-
kvinn.

"För i världen braka
ungdomen ha sin julsam-
kvinn. De va mest på
tjugan-dan.

Ä då gick de om-
kring ä tiggde efter jul
så de skulle fra till
sin kalas. De va både
pojkar ä flickor.

Då på kanske
inte va så vanligt,
men förekom då jorde
lä, det var på.

1584

75 3/7.

76

Så-sågar.

"För så hadde de
jämt små lestanda
hoger, som de skulle så
det olika sorterna på.
Så skulle de så lön på
Vlennus-dan. Hovfr skulle
de så på Leo-dan, ä åter
på Vibertus. Vibertus
fla va "fröta smumadon",
de kallas."

*

"Då så de, att
kungen for te Blåkulla^x
Då skulle de skjuta
spjället på himmelens
för att kungen inte skulle
komma ner, ä så skulle

Påskbarnen.

† Blåkulla (kort ä).

di gamla uppskriften å
uppskriften för att de
inte skulle kunna ta
kom å rida på.
*

"Måta"
bort
sjukdom.

"Vart di sjuka, så
di, att di vart 'krummade'
'gastkrummade'. Då skulle
jag 'måta': en try å måtte
på armen på den som
var sjuk; han satte 'långfing-
ret' på 'långfingret' på
å så måtte fram på
tummens å 'långfingret'
tre steg upp armen - ge-
cis som en del maskin
gör. Å så satte den sjuka
fingern där, dit de vart.

Å så gjordes den så måt-
ningen om tre gånger, å
vart så då inte på
samma punkt, då kom,
så var den gastkrumad.
Måtte så, så, så
ha gå gjort, när ni mor
var sjuka. Då terdes de,
att de vart biter, när
jag hade mått så där
färdig.

*
"Då var en del som
när de vart sjuka, satte
ni en sticka med eld
på i munnen. Då skulle
di bli bra."

Borta sjuk-
dom med
elk.

*
"Då var en del, som

huden
förtrolla
för mig.

songde þenka nær elden
ett tíu, nú þú sáest
mjólk. — Þá var vör
lepin fösta gængen þú
gældi þen e þat hadda
kalvst, kan þú tíu.

" *

Þá ha þú hött tolas
om sels þá var en del
som kunde tola, sels
sels niga mjólk vart.

" *

Eng del som var
nyre þú hött í to
þú, þá ha þú hött
tolas om. Nú var þá
va te, sels vart þú míti.

" *

Trolla
boos
mjólk.

Kyðgæls-
fisk.

"Þá ha þú sels, sels
þú var en del, som sels
tolas má leden, þú
þú skurit av en fr.
Þú sels till þú þá stället
þú sels skurit av den.
Nú var þú, þú gjorde't,
þá var þú míti."

" *

"Í Svímland þá
þá var þú som sels
þá var þú bussen."

" *

"Þú ha þú í lán
þú var þú bussen
þú var þú bussen."

" *

Slá til-
boos
med av
skuren
led.

"Bussen"
histolok-
tare.

"Romp-
driget"
driget.

"Olydnings-
saga"

"Olydnings-saga, då a
två flickor, som a
hjärtat. Dom skav di alltid
gjort, a. då gör dom en
vda - dom se inte ells
treveliga ut."

" *

Själöpp-
lång."

Själöpplång, dom
besökt dom på norta
sidan av kyrkan. A
inte vanliga vägen fick
dom en dom, utan dom
tog dom två ringmuren."

" *

"Då bruka di göra
ta i synen omfull"

Synen
omfull
lockarna

lockarna när di hade
lyft kistan av dom. A
då gör di all en
vda."

" *

"Då har ja hört
sagas om, att färinger
tog i hästa ells efter
livet, då gick ut i
kroter efter dom."

" *

"Mylning" då va
missbildade barn. "Då a
en mylning" se di om mis-
bildade barn."

Men snarare va
då ju synen."

" *

Hasta
eld efter
livet."

Mylning."

Muran.

"Min far har va mycket
snart as frack. Men va
hå kunne vara för när-
ting, så vet ja inte."

"

Lära sig
spela
ho Märken.

"I min barndom tela
då om, att då va spel-
män, som hadde, låt
sig spela so Märken. Då
skulle va en förskole,
tro ja, eller fler, då
mycket ja inte."

Af den kunne då spe-
la så leide stolar så
bard dansa."

X

Beitane 24.

Per Olsson; Annestad; St. Johannis
ham.

80 år.

Född i Ymerum; bott i V. Husbyfr.
1860.

"Di gamle brukade säga på
tala om, att di för hadde golv-
räghalen på golvet på julafton."

"Då va vanligt i
min tid, att di hadde
hakat granis och regat

Hackat
granis
på golvet
på julafton.

enris grä givet om julen."

Midsum-
margröna

"Om midsommar
satte de lov i alla hön
och störde regnet lov grä
givet."

En
grä blom-
mor.

"Då brukade flickor
grä, plocka röd speters
blommar och så lov di
grä som, i di blomde
di om den tillkommande."

Se sin
tillkom-
mande.

"Ett annat sätt
att få veta vem den till-
kommande skulle bli, det
var att om midsommar,
natten grä till en korvay
där en källa fanns i nat.

heten. Å då skulle de
vara alldeles tysta, i
den som inte för gjorde,
han blev bruten frutur
sällskapet.

Den om natten, sen
di varit till källan, diomde,
di om den tillkommande."

"Då brukade flickor
di oss klocka ett i
tven, i så lov di glögg
i smörgåsar grä de i
så gick di varm i gä-
darna i björ. De så gick
di oss där i följde om
till nästan gäff i te
sluta om, fast de i
hel klunga.

A di jöng."

"Anders-
otta."

"Staffen var en stalle-dräng,
han väntade sina fålar hem,
än intill lyon sejen."

Ä då va vanligt
och så, när di gjorde mard,
knep ä hastade in i
sch för varandra då för
marjon."

Dödsstycke

"Di sa, att om en
gick ut julafon ä titta
in genom fönstret, så sått
di som skulle de nästa
är med huvudet ned-
hängande som di skulle
sova."

Kappför-
när fr. jule-
stämman

"Då va alltid om"

ligt, att di skulle kanyon
från julestämman, ä den som
kom först, han skulle
komma före må se
arbeta under hela
sest sen, men då."

"När di tog ä slog
ut badvatten efter ett
slöpt barn, så tog di
alltid ä li när eld-
bränder i' t ä så slog
di ut'et under ett
jordfäst sten."

Eldst. bad-
vattnet.

"Då va en rok som
di höll mycket på för
i världen, ä det var att
modern skulle ha stäl

stäl på
slöpt
barn.

gå sin minnelse ^{vid} bröstet
 tändes till som hade
 gått i kyrke. *

Britby-
 ting.

"Då har jag hört
 talas om att den skulle
 kunna tas av troll. *

Påse om
 hansen.

*
 "Barna brukade
 ha en modd om halsen
 med en gåse i. På ve-
 nin sorts skydd förtas. *

"Sejerslöv"

"Då som var födda
 på sejerslöv, de skulle
 få ett så tursamt arbete.
 På sejerslöv skulle de

traget förvara. *

"Julbröd så skulle julbröd
 de se historien och stav om ^{att de skulle}
 vinnarna. A så skulle de ^{om de skulle}
 se dom precis när de gick
 på firorna. *

*
 "Spinningen skulle
 alltid vara färdig till
 hymmelensdag, för så
 gärnet var inte så starkt
 som de sedan efteråt, me-
 na de. *

Spinningen
 slut för
 hymmel-
 ensdag.

*
 "Fiskskänkarna de
 kom på hymmelensdag på
 fiskskän-
 karna.

morrn, ä då va så noz
mā, att di hadde sett
in ugnskorsten, för annas
tog di den mā sej i red
off. — Å sen gik pisk-
aftonmorrn kom di
igen.

Unglorna:
dessa-
rel.

*
"Nå uglorna sats
i trädgården i skub: "Klä
vår, plövit!", då va så
nån i gården, som snart
skulle bö."

Jönk döds-
kung på
fjäder-
kärade.

*
"Nå så va nån, som
låg på sitt yttersta, skulle
han inte ligga på kuddar
som va stöpta mā fjäder

92.
so höns i andra fåglar. Han
skulle få så svip fjäder-
kung off. Så man tog
undin sådana i lafle
dit kuddar mā halva
istället."

*
"Barn skulle ligga
på kuddar stöpta med
Jönkunkar. Då skulle vara
så bra så."

Jönkunkar-
kuddar.

*
"Själöspillningar, som Själöspil-
leryr di på norta sidan
av kyrkan, ä så tog di
som föres rimgures ved
sidan av grändarna, för
genom som fick di ifte

334.
93

92
ta, dom. Å di fick inga
klocher i utan, präst
begroo di dom.
*

Rät.

"Då va en del som
tala om att, när di
skulle ge hästarna natt-
för, så kunde di få tag
i 'som ett blot, som
högade iväg, så di inte
kunde hålla't. Då va
fått lå, men di."
*

Rät.

"Då se, att rät
kunde hanagsa sig, när
det behövdes. Hinder i
lagin - när han ko

1584

93 335.
94

stog till å skulle bara
eller så."
*

"För i världen
hadde di settid toå
äldre faddra i toå
yngre."
*

"Di se, att om
barnet skrek, när det
döptes, så skulle då
läsa en god sångare."
*

"En kvinna, som
inte gillade kyrkan, va så
ingen som tog i hand.
Då va prestens den förste

Faddra.

Dag:
Barnet
skrek.

Kvinnor
som ej kyrk-
tagits.

som skulle göra. Han sa:
 "Gå i Herrans frid!" när
 han slöt kyrktagningen
 i så räckte han henne
 handen.

Kyrktagningen den
 brukar vara en så låg
 4-6 veckor efter en
 begravning kommit till
 vildern. Då var för det
 nästan i kyrkan, men
 så frukon i hemmen
 rekori."

*

"Så skulle inte
 hundra hundra se. Då
 skulle inte vara bra."

*

Havande
 kvinna ej
 se slakt.

"Då sa, att de skulle
 vara bra, om en flicka
 fick stå fadder för en
 gång på en pojke. Ä
 (barnen) skulle det vara
 bra för en pojke i frist
 gången stå för en flicka."

*

"Då var vanligt vid
 begravning, att de ha en
 silverpeng i navellundet."

*

"Som barn var döda,
 skulle de ligga i sja i
 kyrklandet."

Ä så skulle de ligga
 fadderpengar i ländan. Ä

Efter
 begravning.

vid hemkomsten i mō
som skulle di ligga i
söo. Då skulle Betyde
sin lycka."

Fra bil-
laget.

*
"Då var en sike, som
di baks om, då var sio
när brudparet träffades
framme vid kyrkan, di
skulle hon göra på, så
hon fick se honom först,
för så skulle hon få
företaget i äktenskaps-
färd."

*
"Då var ett uttryck
di hade, när di hade
slutat tröskningen, i då
var: "Nu ha vi sluttat

opp Sto-gubben!" - Men
det så var för menig
mannas maffla sto-
gubben, så var ja inte.
Annars så var ja att
"stot", då i brödersta
skiktet i logglovet; då
var ja."

*
"Då sa fru, att en
skulle lägga för ve lusan
dagar vefodagsten. Då
var när just om krona
men så då - men var
då var, så minns ja inte."

*
"Då ha ja sett, att
en del slä tillbör
med led."

"Fru
bör ljus
i stäng."

Slä tillbör
med led.

en led, som di skurit
 so på ett slaktat djur.
 Men nu du den betjda,
 så vet ja inte."

Späcka
 smulor
 brödsma.

"Att en del späcka
 smulor brödsma, som
 kastan stätt grä, då har
 ja sett. Men meningen
 jag, då har ja aldrig
 hört."

Korvokok-
 ning.

"Då var vanligt att
 en skulle slå till på munn
 med korv, när de skulle
 ligga i grytan så skulle
 de inte spricka ren. O
 då, när en är i dom, skulle

nigen, som var i köket, såja
 mat! - di skulle vara all-
 deles tyata."

"Dom som slakta Böse.
 hästar i jorden så på
 munnar i katten, dom
 kalla de för "böse".

"Då bena di skicka Rönge-
 ben i vin, låga rönge-
 braget. Då var för sett de
 inte skulle stå i se grä
 i vasa nyfärd."

"Tot att barn inte Brunn-
 skulle gå för nära brunna, gubben."

så skrånede di dom små,
 att så finns en Brunn
 gubbe i dom. *

Barnlek.

"En lek, som du brude
 troa barn ni, riktigt
 små barn, fröstas, så va
 i ta fötten på dom i
 ha dom fram i trolskas
 i säga på den så hädi

"Spring te källa
 efter vatten!
 Spring te källa,
 efter vatten!"

Å så la du den
 ena foten över den andra,

i sa:

"Ös i!
 Ös i!"

i så:

"Springa hem,
 Springa hem,
 Springa hem!"

i så sa di fort, fort, i
 så lät du fötterna gå
 på fort som på grus.

*

Beitmare 25.

Andersson; bor i stuga mellan
Ampered och Mellby; St. J.
hannis braken eller Stiged.

Glän.

Född i Grevsöchen; Östergöt.

"Må du då julafon!" sa julafon.
du är djura, när du ga
kom för på julafon."
-*

"Då var osmält, att Grans
du störde mycket grans Gräns."

346.
104

0103

göi golvet julafton. "

Djuren
tala
julafton.

Di se, att djuren
kunde tala om julafton
ett tag. Men de va wisa,
som fick lo te lyssna.
Da skulle vara en swa
olycka. "

Tonte
sluss.

"Ja her traffat en
person som hadde fäat stryk
i en tonte, for han inte
hadde gott rent i la-
gen. Han fick se en
fiskt i fil! "

Natto-
foder.

"For va da wanhjot,
att di gick upp i gal "

1584

0104

342.
105

hista natte. Da va blocke
tolo göi natta. "

"Odens jakt, da
hordes ofta komma. Ja
va seft lite intresserad
so da da, si ja toz
mej for i undersokt.
Da va si, att kom-
ma bruka da holas soe
en kar om nattema i
augusta o september. Da
lit om hundskall. Da
va e lita racka ma,
i si va da kom som
va grove. "

Odens
jakt.

Ja, ja gick dit
jo. A da va som ja trodde "

Det som då va kom di
 så nära mej — schu! —
 då va si nära mej så
 ja så ser du va såglu.
 Då va intagligen beke-
 linder.

Men numars så
 du hemma i Grebo, så
 då va ett upset frun-
 timmer som kom springan-
 de med hängande bröst
 — å som va så länge, så
 ho kunne slunga som
 över skarna. Å som
 i flösa i spring i va
 så lockande, å ho ~~fick~~
 å som, ho mötte: "Om du
 kommer min, så sej inte,
 att du ser mej!"
 Å så kom du till

hinder. Å sen kom du
~~du~~ ryttare, två eller
 tre, å di friga, om
 du seto te honom.
 Men där där gubben,
 som bala om, set han
 sett! — han hette
 Söderström — han boden
 i stugustone jätte.

Den där keminna,
 henne kalla, di "Huden,"
 "Då va Hinn-jähta"
 eller Odeis jäht, som di
 gå reben kalla't."

*
 "På naturlig väg kan Ålodans
 en i gröset få se som
 tränga, som få en 2-3

meter i diameter - då
 x som griset var vordt.
 Då x en pressat-
 vält som gör sig då
 blir sånt x en
 rev-vält; då ha vi sett.

Men folk då trodde
 på att då var nåt mark-
 ständigt i sin. - Såna
 ringar fick en inte lee-
 treda utan att göra
 tre gånger.

"Röda hund" sattes i
 samband med sina då
 ringar. "Du har gått på
 en ålodsus!" sa de. Sätt
 då "Röda hund" skulle
 en bota på så visat, att
 en lät en svart bage

unders på en. " 1584

"Då var en klok
 gulder i Grebo som de
 skulle "Kalle Skam", i han
 var nog inte så dum
 han. Då var en rik
 bonde som var en förfädd små
 kreatur, i då var de
 på öjarna förstas. A bon-
 den flog i skick efter
 "Kalle Skam" eller "Kals-
 bon i Hållningen", som de
 kallar Kallm.

A "Kalle Skam" han
 gav bonden ett gulder
 på då skulle de verka te-
 samman med sig i ge

"Klok"
 gulder.

Ejensna in, Gubben han
 sig ju förtos, att krea-
 tura var överfodda -
 Å du vet ju bra förtos!

*

Så åter.

"Då var en roskig
 lant i Gishuier i Väst-
 syden, som hette Kron. Han
 brukar du ganska få å
 så åter. Si, han hade
 en särskild vetenskap
 å så åter. Han sålde
 å numre å titta mot
 skyn, liksom för å ned-
 hålla herft."

*

"Då fanns en tall,

Tall med
 out i.

Om du inte viga ta bort
 för då fanns så mycket
 font öfver där.
 Då var så, så när
 de hade tändstick, så gick
 du när nie prater (tän-
 ginnar i tänderna, å di
 då ginnar, satte di in
 i fallen. Så var då enda
 där!"

*

"Ja vet, så då var
 en gubbe, som försökte
 bota konerster, på så
 själv å di till han var
 en 'mässing' i fila
 av lita sv. Å så tog han
 in filspinen. Sen skulle
 det lätas läka ihop!"

*

Boa
 berätt.

112
Pärkä-
singarna.

"Di mena för att
du inte skulle vara bra
ä vara inte dympel-
moderskvällen för då
för gick kärngarna te
Blåbulla."

*

"Klok"
gumma.

"Då var en gumma
som var kalla för kajsor
i Gröna. Henneson fick
lite brädda för."

En gång var det
en pannhustru, som hade
skapat sig en dotter. Ä
då var gumman att man
att gå ner till källan
efter nyl i en stenbrunn.

113

Men ho varit strängt
förbjuden att tulla i
en stenbrunn, som stod
intill. Men flickan var
ju mycket fröls. Ä
fick tulla efter. Ä där
låg en sm. — Ä så
var ho ju också säker
på att kängarna hadde
Omä den kalle ä göra!"

*

"Då höll de strängt
på för i världen att
ingen fick se bränet
när man de hadde
blottat, för då var
som om de hadde "mår
ögt". Ä var då när

"Onda
ögt."

sin, som fick se beudet
näret, så var det
sjukt.

Di som hade
"vnda öjet" så va sanna
människor, som inte va
mektiga när god tanke.

Sina skulle en
sitta sej vörn må å
skalla, nei dom ritligt
så var en skändlig
emot dom, i deras
vnda öja.

*

"Knarren"
i lederna.

Då händer ju i
blind, så en kan få
"knarren" i lederna. Sont,
skulle en hugga bort

för i världen. Då gick
sig till så di tog å
la sig leden på en hugg-
kylt, å så la en tyg
halvstäm bredvid å så
hög en över leden i
halvstäm. — Å så va
så ju vanligt att pati-
enten varot ridd i
rytt till, å om di varot
bort å den där hugg-
när, så leevodde på
på så där mycket, för
du kunde kanske vara
bort för sent då.

*

"För så menn di
att di kunde bli sjuk so'
"Måta"
kort
"finnskött".

att ha kommit ut för
"ont vär" i sin skalle
di "måta" för. Di kalla
reben, snitt där ut
för frimskott.

När du måtte så
böja di re leden i
så måta di tre slag
oppt alla. Då va tum-
men å länkfingret di
använde - eller kanske
lä va tillfingret - å
då om di ryste kom
te samma ställe om
remmen, när di hadde
mått tre gånger - ja då
"hadde di" råttas ju för
frimskott.
Å då för å få

bot för'et, så kunde
di släpa glöden mellan
knyrtan i skjorta, eller
viden kunde di stjäla
bly i då sitta de lita
händer över huondet
så den går i stället
bly v. Å så va frim-
skotterna, kunde di
föreställa, se, hur di
hadde fått sjukdomen.

"Då brukar va rentytta till-
att di ska tillbaka med
leden, när di skurit
en skanka, men var
för då om, då var ja inte.
Ja frän ju gå

laska med
roskullen
led.

117

1584

en som gjorde så: "Varför
 gör du så?" - Å då sa
 han borta: "Då är en gran-
 mal, sed. Di brakar göra
 så."

Späks
 ombull
 bråkarna.

*
 "Då va en sed
 att di skulle späks
 ombull bråkarna, när
 di lyfte kista, så dom.
 Då va för att den
 borde inte skulle gå
 igen."

Glöden efter
 Christen.

*
 "Då hände för, att
 så va en del, som gick
 i hantade glöden efter
 kista, som di farthi
 uti muller."